

3 Евангелля св. Мацвея

Такім было нараджэнне Езуса Хрыста: пасля заручынаў Маці Ягонай Марыі з Юзафам, перш чым пачалі жыць разам, яна зачала ад Духа Святога. Юзаф жа, муж яе, будучы справядлівым і не хочучы зняславіць Яе, хацеў патаемна адпусціць Яе.

Калі ён надумаў гэта, вось анёл Пана з'явіўся яму ў сне і сказаў: «Юзэфе, сыне Давіда! Не бойся прыняць Марыю, жонку тваю, бо тое, што нарадзілася ў ёй, ёсць ад Духа Святога. Яна ж народзіць Сына, і дасі Яму імя Езус, бо Ён збавіць народ свой ад ягоных грахоў».

А ўсё гэта сталася, каб збылося сказанае Панам праз прарока, які кажа: «Вось Дзева зачне і народзіць Сына, і дадуць Яму імя Эммануэль, што азначае «з намі Бог»».

Абудзіўшыся ад сну, Юзаф зрабіў, як загадаў яму анёл Пана, і прыняў жонку сваю. †

Мц 1, 18–24

У еднасці з Богам і бліжнімі

Чалавек не з'яўляецца самотным востравам, — сказаў сучасны мудрэц. Ён не можа быць адзін, калі Бог кліча яго да вялікіх рэчаў. Уся Біблія з'яўляецца доказам гэтага: герой Старога Запавету — цэлы выбраны народ, які ахоўваў Божыя абяцанні збаўлення. Гэтая праўда з'яе новым бляскам, калі абяцанні канчаткова рэалізуюцца праз прыход Богага Сына. Каля Марыі з'яўляецца Яе Заступнік — св. Юзаф. Таксама і Альжбета з Захарыем становяцца ўдзельнікамі Божых планаў, а затым іх сын — св. Ян Хрысціцель. Многія іншыя асобы таксама ствараюць кола тых, хто супрацоўнічае з Богам і паміж сабой. Бо ўсе пакліканыя на сустрэчу з Таямніцай, падобна як св. Юзаф, пачуюць: «не бойся!». Апосталы са св. Пятром, місіянеры, якія евангелізуюць новыя кантыненты, члены новых вялікіх манаскіх сем'яў, а таксама хрысціянскія бацькі будуць адкрываць, што дабрыва і ўсемагутнасць Бога атрымлівае постаць іншага чалавека. Каб мы не дазволілі агарнуць сябе страху і не адчувалі сябе адзінокамі.